

בש"פ 2411/23 - יוסף אבו טביח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2411/23

לפני: כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ

העורר: יוסף אבו טביח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) מיום 14.3.2023 במ"ת 56175-02-23

תאריך הישיבה: י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023)

בשם העורר: עו"ד איתן און

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

לפניי ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) מיום 14.3.2023 במ"ת 56175-02-23, בגדרן קבע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת העבירות המיוחסות לעורר, והורה על הגשת תסקיר מעצר בעניינו.

לאחר עיון בהחלטות בית המשפט ובערר, ולאחר שמיעת טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי, הגעתי למסקנה שדין הערר להידחות.

עמוד 1

כידוע, על פי הכלל, אין מקום להידרש לערכאת הערעור בטרם סיימה הערכאה הדיונית את בחינת הבקשה למעצר עד תום ההליכים, לרבות בחינת חלופת מעצר, אלא בנסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 4295/22 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.6.2022) וההפניות שם; בש"פ 4017/22 געפרי נ' מדינת ישראל (22.6.2022)). בענייננו, לא מצאתי כי יש בטענותיו של העורר לעניין הראיות לכאורה, או לעניין נסיבותיו האישיות, כדי להצדיק דיון בערר בשלב מוקדם זה. בשים לב לעבירות המיוחסות לעורר - בהן נשיאת נשק ותחמושת ושיבוש מהלכי משפט - ובהעדר מידע מספק על העורר, לא מצאתי כי נפלה טעות בידו של בית המשפט המחוזי אשר ביכר לבחון את היתכנות שחרורו של העורר לחלופה רק לאחר בדיקתה על ידי שירות המבחן.

שירות המבחן מתבקש לעשות מאמץ על מנת שהתסקיר יוגש במועד. ככל שלא כך יהיה, אין בהחלטה זו כדי למנוע מן העורר לבקש לשחררו לחלופה בטרם יתקבל התסקיר, מבלי שאני נוקטת עמדה בעניין זה.

העתק מהחלטתי ישלח לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023).

ש ו פ ט ת